

Hverv; hun kan vælge sig en Mand, endogsaa en Landstingsmand, hun kan sætte Børn i Verden og opdrage disse Børn og være sin Mands, Landstingsmandens, Hjelper og sine Børns Vejleder, og hun kan se disse Børn forsørge og forsørgende andre, men denne vidunderlige og skæbnesvangre Handling: at vælge til Landstinget, kan hun ikke naa til, før hun omtrent er Bedstemoder."

Harald Jensen (Socialdemokrat): „Dette Forslag bygger efter min Opfattelse ganske sindigt og fornuftigt op paa det bestaaendes Grund. De fundamentale Forandringer, det indeholder, bunder enten i den historiske Udvikling eller i hele den økonomiske Udvikling, vi har gennemgaaet. Det eneste, man kunde sige er et radikalt Skridt i disse Forandringer, er det, at Forslaget indeholder Kvindernes Valgret. Her synes der at være gjort et ganske radikalt Skridt, idet det her drejer sig om lige med det samme at skabe henvend en halv Million nye Vælgere. Men heller ikke dette Skridt er radikalt, det har sin Grund i Udviklingen. Med det samme jeg taler om den Sag, maa jeg maaske sige, at ogsaa mod dette Spørgsmaal løftede der sig i sin Tid Røster som den, der nu fremkom: Frygt for, at det aldeles ikke lod sig gøre at give Kvinderne Valgret. Man betragtede det simpelthen som en Umulighed. I den grundlovgivende Rigsforsamling udtalte bl. a. Algreen Ussing, da der var Tale om almindelig Stemmeret og om, hvorledes dette Forslag skulde opfattes: „Hvorledes man end opfatter dette Begreb, maa der frastemmeretten altid udelukkes Børn, umyndige, Fruentimmere og Forbrydere*)." Saa stærkt og saa umuligt syntes man den Gang, det var, at man end ikke undsaa sig for at sætte Kvinden i et saadant Selskab, som jeg her har nævnt. Man maa for Resten undre sig over, at den Mand turde komme hjem til sin Kone efter dette, men det blev jo hans Sag. Senere hen ændredes Forholdene noget, og Udviklingen skred fremad, saaledes at Kvinden kom og gjorde sine Krav gældende paa Ligestilling i politisk Henseende, paa Menneskeret, og det gik ikke an siden hen at afvise det saa brutalt, som det blev afvist den Gang.

Man vil erindre, at saa sent som i 1888 var denne Sag for i Landstinget og blev afvist med en motiveret Dagsorden. Ordføreren for Lovforslaget var Carl Ploug. Han søger først paa sædvanlig Skaaltalermanér at rose Kvinden en hel Del. Han taler om hendes Følelsesliv og paa en noget forblømt Maade taler han om, at hendes Evner vel ikke er saa gode som Mandens, men saa siger han bl. a. — det er kun ganske faa Ord, som jeg vil tillade mig at oplæse: „Det vil jeg hellere udtrykke saaledes, at Kvinden har de samme Evner som Manden, men hun har dem noget anderledes fordelte, og for ikke at komme ind i Vidtløftigheder, som ikke høre hid, skal jeg blot sige, at efter min Mening er Hovedforskellen mellem Manden og Kvinden den, at hos hende er Følelseslivet og hos ham er Forstandslivet stærkest — det er Hovedforskellen. Andre Forskelligheder skal jeg, som sagt, ikke komme ind paa." Senere hen udtaler han om Kvinden, at han ikke tror, hun egner sig til politisk Virksomhed, thi „dersom der kommer stærkt bevægede Øjeblikke, tror jeg, at Kvindens Ophidselse baade er stærkere og vanskeligere at dæmpe end Mændenes, og da kommer man mindre let til den rolige Overvejelse." Men Resultatet af alt dette blev dog til Slut, at man her i Landstinget den 10. Februar 1888 afviste Lovforslaget om Kvindens Valgret med en motiveret Dagsorden, der lød saaledes: „Da Landstinget formener, at det hverken vil være i Samfundets eller i Kvindernes Interesse, at der tildeles disse Valgret, gaar det over til næste Sag paa Dagsordenen." Denne Dagsorden blev vedtaget med 34 Stemmer mod 13. Man ser her altsaa ganske det samme Tilfælde, at man stiller sig imod Udviklingen, og at Udviklingen trods dette gaar sin Gang. Nu er vi jo her, kan man sige, for saa vidt enige om, at Kvinden bør have Valgret, og det er ogsaa en Følge af Udviklingen, idet hun allerede har faaet Valgret til Kommunerne, og det vides ikke, at hun paa nogen Maade har misbrugt denne."

Elisa Petersen.

*) Fremhævet af os.
Red.

Fra Norge.

Camilla Colletts 100-aarsdag

blev højtideligholdt rundt om i vore Byer. I Kristiania var der en stor Mindefest med Tale af Fru Ragna Nielsen. Til Camilla Collett Monumentet i Slotsparken udgik der et Kvindetog, hvorefter forskellige Foreninger nedlagde Kranse. Frøken Gina Krog holdt Hovedtalen, men paa Grund af den stærke Kulde maatte alle fatte sig i Korthed.

25. Jan. 1913.

Sofie Voss.

D. K. afsendte følgende Telegram til *Norske Kvinders Nationalraad*:

„Dansk Kvindesamfund sender sine hjerteligste Hilsener til norske Kvinder paa denne for hele Norden saa betydningsfulde Mærkedag."

Red.

Thistedkredsens første „Svend“.

Bogbindersvend *Louise Aaberg.*

Frk. Aaberg, der er født 23. Maj 1884, tog 17 Aar gammel Præliminæksamen med Udmærkelse. Efter at hun havde været Lærerinde i nogle Aar, begyndte hun for 4 Aar siden at lære Bogbinderi og foreviste 31. Oktober 1912 sit Svendestykke for Skuemestrene paa Raadhuset i Thisted.

Svendestykket var en helengelsk, smaat Medians Protokol i Molskin a 10 Bøger med Chagrinskinds Kapitæl og Hjørner og en Bog i Franskbind. Arbejdet blev antaget og fik Bedømmelsen: „Meget godt udført."